

OBSAH

Zprávy z provincie	1
Prosby o modlitby	5
Laická sdružení sv. Dominika	5
Setkání dominikánské rodiny 2003	8
Nové knihy	9
Salve	11
Nekrologium	13
In memoriam P. V. Koudelka OP	14
P. V. Koudelka OP: Nový rok	19
P. Abbrescia OP: Dominikánští laici	21

OPUSCULUM

Měsíčník České dominikánské rodiny

Vydává Kazatelské středisko

České dominikánské provincie

Adresa redakce:

Dagmar Ester Kopecká

Na Zlíchově 221/8, 152 00 Praha 5

tel./fax: 251 554 669; e-mail: ester@op.cz

č. účtu: 122918389/0800 (ČS) var. symbol 332

Roční předplatné (11 čísel) včetně poštovného je 215 Kč.

Uzávěrka dalšího čísla: 20. 2. 2004

KALENDAŘ AKCÍ ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ RODINY

29. 5. 2004	pout' do Jablonného v Podještědí
28. 10. 2004	zasedání Rady vyšších představených OP v Praze
27. 11. 2004	setkání české dominikánské rodiny v H. Králové
28. 5. 2005	pout' do Jablonného v Podještědí
5. 11. 2005	setkání české dominikánské rodiny v H. Králové

! UPOZORŇUJEME NA ZMĚNU TERMÍNU setkání dominikánské rodiny

Termín setkání české dominikánské rodiny musel být z důvodů obsazení objektu Adalbertina přesunut na 27. 11. 2004.

SLUŽBY PROVINCIALÁTU

provinciál: Út 9 - 11; 14 - 16 (*kromě úterků, kdy je zasedání prov. rady*), Čt 9 - 11

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

Setkání týmu KS probíhají každé 3. pondělí v měsíci v klášteře sv. Jiljí v Praze. Příští setkání se bude konat 16. 2. 2004 od 17 h. v kostele sv. Jiljí a pak ve velké hovorňe.

PRAŽSKÝ KONVENT

Pravidelné týdenní akce

- *úterý*
17:00-17:50 adorace v kapli sv. Zdislavy
19:15 příprava dospělých na křest (fr. Jordán)
- *středa*
19:30 společenství modlitby – sakristie
20:00 příprava katechumenů (fr. Jan)
- *čtvrtek*
19:15 Schola Dominicana – zkušebna
nová příprava katechumenů v 19:30 po nešporách (malá hovorna)
- *neděle*
16:00 Presidium Mariiny Legie (v. hovorna)

Setkání Laických sdružení sv. Dominika
2. **pražské** – 5. 2. v 19:30 v hovorňe kláštera

- 3. **pražské** – termín bude upřesněn později
- 4. **pražské** – 7. 2. v 8:30 v kapli sv. Zdislavy
- 5. **pražské** – 12. a 26. 2. Setkání začíná modlitbou růžence v 18:00 v kostele.

Slavnostní liturgie

2. 2. v 18:30 – Svátek Uvedení Páně do chrámu – gregoriánský chorál a moteta od Petra Chaloupského. Zpívá: *Schola Dominicana*, diriguje + varhany: Petr Chaloupský
25. 2. v 18:30 – Popeleční středa – gregoriánský chorál a moteta od Petra Chaloupského. Zpívá: *Schola Dominicana*, diriguje + varhany: Petr Chaloupský

Mariánská pobožnost

3. 2. 17:00 růženec u nové sochy Panny Marie (Celetná ul.) a procesí s obrazem Panny Marie Rynecké ke sv. Jiljí, 17:45 loretánské litanie, zasvěcení Panně Marii, růženec, 18:30 mše sv.

Malý mariánský kongres

Mariina legie a Centrum Věrité srdečně zvou na Malý mariologický kongres pořádaný v rámci Středoevropských katolických dnů, který se bude konat 20. a 21. 2. Přivítáme mezi námi vzácného hosta, světznámého

francouzského mariologa **P. Prof. René Laurentina**. Vystoupí na dvou přednáškách s následnými diskusemi. Místem konání je barokní refektář Dominikánského kláštera, vchod z Jilské ul. Začátek první přednášky je 20. 2. ve 14 hod; doba druhé přednášky a témata přednášek budou ještě upřesněny a publikovány v ohláškách a na plakátech. Program bude doplněn dále m.j. projekcí filmů s mariánskou tematikou.

cyklus přednášek
**SV. TOMÁŠ – TEOLOG VE SVĚ
DOBĚ A PRO KAŽDOU DOBU**
přednáší P. Tomáš Pospíšil OP
10. 2. 2004 v 19:45 v čítárně kláštera
1259-1268 – Orvieto, Řím

Misijní aktivity

Večerní evangelizační škola („VEŠ“) – kurs přípravy laiků pro svědectví slovem neboli škola evangelizace. Setkání jsou každé úterý v 18:00; přihlášky a informace: jan@op.cz.

Kampaň Nový život 2000 v Praze Evangelizace filmem Ježíš

Ve dnech 12. - 26. 2. 2004 se uskuteční **promítání filmu Ježíš** v 29 kinech a dalších sálech po celé Praze. **Svatojilská farnost** se bude podílet na pořadatelské službě během dvou projekcí v kině Lucerna **18. 2. (od 16:30 a od 19:00 h)**. Na každou z těchto projekcí je třeba zajistit 25 pořadatelů. Aby tento projekt nebyl jen dílem lidí, ale především dílem Božím, je třeba pamatovat na modlitební podporu. Děkujeme jednotlivcům i společenstvím, kteří tuto akci již zařadili nebo ještě zařadí do svých modlitebních úmyslů. Je možné se zúčastnit i společných modliteb speciálně věnovaných evangelizaci Prahy. **Celopražské ekumenické modlitební setkání** za kampaň v Praze se uskuteční **4. 2. (19:00 - 21:00)** v kostele sv. Martina ve zdi (Martinská ul., Praha 1) a **27. 2. (19:00 -**

21:00) v Církvi bratrské (Římská 43, Praha 2). **Ve farnosti** se od poloviny prosince scházíme k modlitbě v **neděle večer od 20:00** v dominikánském klášteře. **V únoru se sejde-me 1. a 8. 2.** (další termíny budou oznámeny). Po modlitební části je prostor pro organizační věci a diskusi. Týden před započítáním promítání je věnován intenzivní modlitbě všech zapojených farností a sborů. **Sv. Jiljí zajišťuje modlitbu 10. 2. (15:00 - 18:00; adorace v kapli sv. Zdislavy) a z 11. na 12. 2.** – formou celonoční adorace. Jsou připravena modlitební témata. Dále během projekcí budeme „adoptovat“ jeden den jako náš modlitební za všechny projekce konané v tomto dni, formou modlitebního řetězu. Zájemci se mohou zapsat do rozpisů v sakristii.

Informace a přihlášky ke spolupráci:

L. Tesařová, tel. 233 543 497, 736 770 354, e-mail filmjezis@seznam.cz, na internetových stránkách farnosti (<http://jilji.op.cz> – Nový život 2000), na nástěnkách kostela nebo po zanechání kontaktu na sebe v sakristii. **Stále je třeba spousta lidí pro nejrůznější oblasti a služby** – nejen pro promítání a kontaktování lidí po filmu, ale i pro přípravu setkání pro zájemce po promítání, pro roznášku objednaných materiálů atd. atd. **Nenechajme dary, kterými nás Pán obdařil, ležet ladem!**

L. Tesařová

Evangelizace filmem Ježíš – přehled některých akcí u sv. Jiljí

Modlitební setkání – 1. a 8. 2. od 20:00, velká hovorna kláštera
Adorace za kampaň – 10. 2., 15:00 - 18:00, kaple sv. Zdislavy
Celonoční adorace za kampaň – středa/čtvrtek 11. - 12. 2., kaple sv. Zdislavy, sraz po nešporách v sakristii
Modlitební řetěz – 18. 2. (24 hodin)
Promítání filmu Ježíš – 18. 2. 16:30 a 19:00 kino Lucerna, Václavské nám.

PLZEŇSKÝ KONVENT

Přednášky

- **Filosofie** – téma *Podstatné problémy filozofie* přednáší každou 3. středu v měsíci od 19:15 do 20:30 Jiří Fuchs.
- **Katechismus**. Přednáší fr. Cyprián každé 1. a 2. úterý v měsíci od 19:15 do 20:00.
- **Dogmatika**. Přednáší fr. Cyprián každé 3. a 4. úterý v měsíci od 19:15 do 20:00. Přednášky se konají ve spol. sále kláštera.

OLOMOUCKÝ KONVENT

Přednášky

I. Úvod do studia sv. Tomáše Akvinského

přednáší P. Štěpán M. Filip OP
5. 2., 4. 3., 1. 4., 6. 5. a 3. 6.

II. Církev a stát

přednáší P. Damián Němec OP
12. 2., 11. 3., 15. 4. a 13. 5.

III. Katecheze o modlitbě a svátostech

přednáší P. Antonín Krasucký OP
19. 2., 18. 3., 22. 4. a 17. 6.

IV. Úvod do Písma svatého

přednáší P. Pavel M. Mayer OP
26. 2., 25. 3., 29. 4., 27. 5. a 24. 6.

V. Podstatné problémy filozofie

přednáší Jiří Albert Fuchs, terciář OP
11. 2., 10. 3., 14. 4., 12. 5. a 9. 6.

Přednášky se konají v přednáškovém sále kláštera (Slovenská 14) vždy od 19:30 hod.

každé úterý:

16:30 Legio Mariae (past. místnost 1) – růžec, četba 8. kap. Lumen gentium o P. Marii pod vedením fr. Romualda
19:30 příprava na svátosti (sál kláštera) – vede fr. Romuald

každou středu:

studentská snídaně: (6:00 mše sv. + spol. modlitba na vrátnici kláštera + snídaně v re-fektáři kláštera)
20:15 Společné čtení Summy theologiae Sv. Tomáše Akvinského (past. místnost 1) – vede fr. Romuald

Každý poslední čtvrtek v měsíci v 16:00 před olomouckou porodnicí se koná modlitba růžence za nenarozené děti a jejich rodiče, v 18:00 následuje v klášterním kostele mše sv. za zastavení zla potratů – vede paní Markéta Tomečková – doprovázejí fr. Pavel a Romuald

každou neděli:

po konventní mši sv. v 9:30 možnost rozho-vorů u kávy a čaje v křížové chodbě kláštera
19:00 Společenství mládeže a starších roverů a roverek – vede fr. Antonín
19:00 Společenství mediků (jednou za dva týdny) – vede fr. Pavel

2. února proběhne setkání řeholníků s o. arcibp. Janem s kněžským semináři, kterého se naše komunita tradičně zúčastní.

Od 2. února proběhne 15 katechezí Neokatechumenátu. Sraz zájemců bude vždy v pondělí a ve středu v kostele v 19:15 – pokračování bude v sále. Všichni zájemci jsou srdečně vítáni.

DOMINIKÁNI NA INTERNETU

www.op.cz

Těšíme se na Vaše ohlasy a nové informace k zveřejnění. Sháníme „krajské dopisovatele“ za jednotlivé komunity, skupiny apod., kteří se budou starat o aktualizaci údajů (např. o bohoslužbách, kontaktech, pravidelných akcích) a budou nás informovat o životě a dění v daném místě.

Jáchym, jachym@op.cz

ŽIVÝ RŮŽENEC

Zveme všechny členy a přátele dominikánské rodiny k zapojení do živého růžence za mír a za rodiny. Zájemci se mohou přihlásit na adrese: Fr. Irenej, Klášter dominikánů, Dolní Česká 3, 669 02 Znojmo, irenej@op.cz

fr. Irenej, O.P., promotor pro růžec

LETNÍ MISIE

Kazatelské středisko organizuje na léto 2004 dvoje misie:

23. 7. - 1. 8. ve Stodě u Plzně

20. 8. - 29. 8. v Úbočí a Kolovči u Domažlic

V obou případech se snažíme vyhovět přání otce biskupa Františka Radkovského vrátit se na místa, kde jsme již jednou byli a navázat na misi předchozí. Hlavním zázemím pro misijní tým bude na obou místech fara, v Kolovči by navíc část misionářů mohla bydlet ve věřících rodinách jako posleďně. Misie by měly mít podobný osvědčený průběh jako loni v Touzimi (krátká rekollece a snaha různým způsobem učinit krok k místním obyvatelům a nabídnout jim zprostředkování pravé víry). K našim misiím patří též předchozí informační příprava v místech konání a spolupráce s místními faráři a věřícími. Další podrobnosti včas sdělíme.

Vítáme jakýkoliv druh účasti na misiích a všechny moc prosíme o modlitby.

Přihlášky: fr. Pavel Mayer OP

Slovenská 14, 772 00 Olomouc

tel. 585 230 764, mobil: 602 858 800

e-mail: pavel@op.cz

POCHOD PRO ŽIVOT

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR. Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, tel.: 603 976 231

e-mail: info@prolife.cz, <http://prolife.cz>

Hnutí Pro život ČR srdečně zve na již tradiční Pochod pro život, který se letos uskuteční v sobotu 27. března 2004 v Praze.

Pochod pro život je jednou z příležitostí, jak dát současné společnosti najevo, že kultura života je jedinou možnou budoucností pro naši civilizaci.

Program bude obdobný jako v minulých letech: ve 13 hodin bude slavena Mše svatá v Chrámu Matky Boží před Týnem na Staroměstském náměstí a po jejím závěru vyjdou účastníci po pěší zóně směrem k soše sv. Václava na Václavském náměstí, kde bude krátký program. Plánovaný konec cca v 16 hodin.

Pro zájemce z řad účastníků Pochodu pro život je v dopoledních hodinách umožněna prohlídka Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Na prohlídku je však nutné se vzhledem k bezpečnostním podmínkám předem ohlásit na výše uvedené adrese nejpozději do 19. března 2004.

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5

tel.: 603 976 231

e-mail: info@prolife.cz, <http://prolife.cz>

Modlitby za nenarozené děti. Zveme všechny lidi dobré vůle ke společné modlitbě růžence a proseb za nenarozené děti, těhotné maminky, zdravotnický personál a jiné potřeby. Scházíme se pravidelně každý první a třetí čtvrtek v měsíci od sedmi hodin ráno a každý druhý a čtvrtý čtvrtek v měsíci od čtyř hodin odpoledne před porodnicí U Apolináře v ulici Ke Karlovu na Praze 2; každou druhou středu v měsíci v 18 hodin a každou 4. středu v měsíci v 7 hodin v Brně, park před porodnicí, Obilní trh; každou 2. sobotu v měsíci v 16 hodin v Kladně v posluchárně nemocnice. Pán Bůh zaplať všem, kteří jsou s námi spojeni v modlitbě.

JUBILEA BRATRŮ A SESTER

1. 2.	S. M. Josefa Strettiová	34. narozeniny
3. 2.	S. M. Anežka Suchánková	33. narozeniny
9. 2.	Fr. Albert Beneš	55. narozeniny
13. 2.	S. M. Eva Pechová	72. narozeniny
15. 2.	Fr. Efrém Jindráček	29. narozeniny
18. 2.	Fr. Prokop Bahník	52. narozeniny
28. 2.	S. M. Valerie Cahlová	82. narozeniny
29. 2.	S. M. Martina Mikulincová	28. narozeniny

BLAHOPŘEJEME!

PROSBY O MODLITBY

- ❖ za naše představené a za Boží pomoc pro všechna důležitá rozhodnutí
- ❖ za nová povolání pro všechny větve dominikánské rodiny
- ❖ za kazatelské středisko
- ❖ za apoštolské působení v médiích, především na internetu
- ❖ za projekt křesťanského knihkupectví OLIVA
- ❖ za nemocné členy dominikánské rodiny
- ❖ za vážně nemocného syna jedné naší sestry z LSsD
- ❖ za syna Jaroslava
- ❖ za těžce nemocného bratra Bohuslava
- ❖ za Boží pomoc při zakládání duchovní komunity tělesně postižených mužů v Jablonném v Podještědí
- ❖ za Boží pomoc při hledání vhodného zaměstnání pro fr. Lorenza z MS Trávník
- ❖ za naše bratry a sestry působící ve školství

LAICKÁ SDRUŽENÍ SV. DOMINIKA
ZPRÁVY Z MÍSTNÍCH SDRUŽENÍ

MS OLOMOUC (představená Zdislava Kvapilová)

Dne 10. 1. 2004 byla sestra Zdislava Kvapilová zvolena novou představenou našeho sdružení. Ihned po volbě se ujala svého úřadu. Současně byla zvolena čtyřčlenná rada, která jí bude v její službě oporou: zástupkyní a její pravou rukou jí bude Xavera Piáčeková; novicmistrem a koordinátorem našeho vzdělávání bude Bartoloměj Michalčík; Benedikta Otáhalová se zavázala dohlížet nad mešní liturgií a modlitbou breviáře; Markétka Machálková chce svůj mateřský přístup uplatnit při správcovství o hmotné

dobro. Nové radě přejeme laskavého a otcovského ducha sv. Otce Dominika.

S novou představenou odstupuje představená předcházející, Vilana Suchánková a rada, která jí všestranně pomáhala. Všem děkujeme za veškerou pomoc a péči, kterou věnovali našemu sdružení.

Častý pobyt v nemocnici a špatný zdravotní stav již dále nedovolují sestře Anně Přidalové vykonávat tak mravenčí službu kolem nástěnky. Chceme jí moc za tuto nenápadnou, ale velmi viditelnou službu poděkovat s přáním zdařilé operace a pevného zdraví. K péči o nástěnku se dále přihlásila Danuška Vejmelková.

Termíny setkání pro rok 2004: 14. 2.; 13. 3.; 22.-25. 4. exercicie; 8. 5.; 12. 6.

MS TRÁVNÍK (představený Josef Lorenzo Šebestík)

V minulém roce se naše MS soustředilo na velmi důležité články křesťanské nauky, a to „Vyznání víry“. Věřím v Boha, Otce všemohoucího.... Abychom se ponořili do hloubky tohoto kréda, seznámili jsme se nejprve s obdobím života církve, která ovlivnila a vymezila články pravdy víry. Podstatné je znát i rozdělení podle tří Božských osob. Nejzákladnější tvrzení vyznání víry je „Věřím v Boha“. Bůh je jediný přirozeností a podstatou. Každé další setkání nám umožňovalo stále lépe poznávat Boha, jeho velikost, velebnost a žít v neustálém vzdávání díky. „Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou.“ (Žl 19, 2) K rozboru dané části kréda nám pomáhalo Písmo svaté, které ukazuje Boha nejen jako existujícího, nýbrž jako volícího, potkávajícího a sdílejícího. Víra v jediného Boha nás vede k tomu, abychom všechno, co není on, užívali natolik, nakolik nás to přibližuje k němu, abychom se toho zřikali natolik, nakolik nás to od něho vzdaluje.

31. května jsme ve farnosti zorganizovali pouť na Svatou Horu a do Klokot, jež se stala vyjádřením úcty k Panně Marii. Mši svatou sloužil otec biskup Škarvada, což jsme prožívali s ještě větší důstojností. Poprvé jsme se ve farním kostele zapojili do adorace svými úvahami, myšlenkami a zpěvem. Farníci mají též možnost seznámit se s dominikánským řádem prostřednictvím nástěnky.

Naše společenství navštěvují i dva farníci, kteří mají zájem o společný život dominikánské rodiny jako laici.

Závěr roku 2003 patřil duchovnímu cvičení, které se uskutečnilo od 28. do 30. 11. na Velehradě s otcem Romualdem Robem OP na téma „Naslouchej tepu Ježíšova srdce“. Srdce – centrum našeho já. V Ježíši Kristu je v srdci JÁ Boha. Ježíš cítil jako člověk. Bůh přebývá v nedostupném světle, není nic z tohoto světa, je nekonečně jiný, neuchopitelný, věčný... Láska poslala Slovo z nebeské nádhery, aby se spojilo se slabým lidstvím. Bůh se vtělil – neviditelný se stal viditelným v Kristu. Máme si připomínat Ježíšovo utrpení a ustanovení eucharistie. Ve svém utrpení nám Ježíš ukazuje mnohé kvality, probodené srdce – vrchol Boží lásky. Když se díváme na

Ježíšovo srdce, uctíváme celý jeho život. Máme si vzít Ježíšovo srdce a dát mu své. Kristus má být na prvním místě, máme prosit, aby byl Pánem našeho srdce. Jediné, co nám Kristus vezme, jsou hříchy, všechno lidské z kvalitní. Náš duchovní život závisí na představě o Bohu.

Tímto děkujeme otci Romualdovi za duchovní povzbuzení a zároveň vyjadřujeme radost, že se stal asistentem našeho sdružení.

Děkujeme všem za modlitby a duchovní podporu. Připojujeme prosbu za nalezení vhodného zaměstnání pro Lorenza Šebestíka.

11. ledna 2004 proběhlo další z pravidelných setkání laiků sv. Dominika v příjemném prostředí rodinného domku manželů Šebestíkových v Trávníku u Kroměříže. Po úvodní pravidelné modlitbě růžence následovala pravidelná katecheze o Bohu, který je pravda a láska, kterou připravil bratr Josef Lorenzo z cyklu seznamování se s Katechismem katolické církve. Podnětnou přednášku doplnil svými vánočními poznámkami fr. Romuald, který byl posléze oficiálně přivítán jako provinciálem nově jmenovaný asistent MS. Sestry Mlada Klára a Michaela Kateřina si připravily seznámení s lednovými světci našeho Řádu. Asistent fr. Romuald po předchozím poradním hlasování jmenoval sestru Mladu Kláru Akubžanovou jako novicmistrovou místního sdružení.

Další setkání proběhne 15. února v 14:30 hod. v Kroměříži v útulném bytě sester Mlady Kláry a Michaely Kateřiny Akubžanových, na sídlišti Oskol, Denkova 3601 – prostřední vchod, zvonek dole, 6. patro. Všichni jsou vítáni!

3. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představená Eva Terezie Chaloupská)

Zveme Vás na setkání, která se konají v klášteře u sv. Jiljí. Každé setkání začíná v 18:00 modlitbou růžence, 18:30 mši svatou, 19:15 nešporami, ~19:30 setkání v hovorně nebo zimmím chóru, kde proběhne přednáška na dané téma. (Podrobnosti a termíny setkání na adrese www.laici3ps.op.cz.)

4. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představená Miloslava Anna Zásmětová)

Setkávání našeho sdružení se začala zúčastňovat sestra Pavlína Kateřina Osičková, která se stala členem LS v Olomouci v roce 1996. Se souhlasem všech členů byla od ledna letošního roku přijata do našeho sdružení. Zveme všechny na naše další setkání, které proběhne 7. 2. Program: v 8,30 chvály, mše sv. a pokračování ve velké hovorně.

5. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představená Dagmar Ester Kopecká)

Pravidelná setkání: 12. 2. (Dita Zdislava), 26. 2. (Martin Me2d), 11. 3. (o. Martin),

25. 3. volby rady a představeného sdružení

Setkání se konají v klášteře sv. Jiljí; program: 18:00 modlitba růžence, 18:30 mše svatá, 19:15 nešpory, 19:30 setkání v kapli sv. Zdislavy nebo v hovorně

Ještě jedno ohlédnutí

za loňským setkáním dominikánské rodiny

8. listopadu 2003 se v Hradci Králové sešli členové a přátelé české dominikánské rodiny. Průběh setkání jsme vám přiblížili v prosincovém čísle OPuscula. Nyní vám nabízejme další „porci“ informací: můžete se s námi podívat, jak to vypadalo v jedné z odpoledních diskusních skupin.

SKUPINA RŮŽENEC A DUCHOVNÍ ŽIVOT V RODINĚ moderoval fr. Irenej Šiklar OP

Tuto hojně navštívenou skupinu jsme zahájili společnou modlitbou desátku radostného růžence (...se kterým jsi navštívila Alžbětu). Fr. Irenej poté krátce nastínil historii a sílu působení modlitby růžence. Ještě než stačil domluvit, rozhořela se diskuse o zkušenostech s modlitbou růžence v rodinách; téma je hodně živé zvláště co se týče společné modlitby s dětmi. Byly zmíněny různé způsoby jak samotné modlitby, tak „triků“, kterými děti při modlitbě udržet, na druhou stranu však bylo zřejmé, že děti cítí potřebu Boží pomoci, kterou si v modlitbě mohou vyprosit, v různých situacích (výběr životního partnera, prosba o zachování rodiny – aby se rodiče nehádali apod.) a že se pak modlí o to raději a často i neúměrně déle. Jinak děti modlitba často brzy zrudí, spíše se vydrží modlit jen desátek, zvláště ty menší. Rodiče se však s dětmi často modlí i jiné modlitby.

Fr. Irenej zdůraznil, že nejdůležitější je okolnost, že Matka Boží má z naší modlitby radost. Děti přeci také dělají radost svým rodičům činnostmi, kterým třeba sami ještě nerozumějí, ale dělají je právě proto, že je rodiče oceňují a s radostí přijímají. Rozhodně je lépe, když se modlí rodina celá, jak to ostatně doporučuje i sv. otec v listu Rosarium Virginis Mariae.

Dále fr. Irenej připomněl, že i mši svatou lépe chápe a prožívá ten, kdo se věnuje i slavení jiných pobožností. Jinak se člověk do mše svaté snaží „nahustit“ to, co „nerozloží“ do jiných pobožností.

Poté se debata překvapivě přesunula ke způsobům, jak poučovat dospívající děti o jejich rozvíjející se sexualitě. Ne všichni totiž mají sílu o tom se svými dětmi hovořit, třeba i proto, že sami tak (otevřeně) nebyli vychováni. Rodiče mají v tomto ohledu i rozdílné zkušenosti s každým jednotlivým dítětem – s některým o tom otevřeně hovořit jde, s jiným jaksi ne. Poučovat děti o technic-

kých detailech asi dnes nutné není, vědí vše dříve sami od svých vrstevníků, ze školy (rodinná výchova) a bohužel často i méně vhodně z médií (filmy, časopisy, ...). Důležité je zdůrazňovat jim, že podstatná je láska mezi lidmi, nikoli nějaké technické detaily.

Na závěr fr. Irenej krátce informoval o čile se rozvíjející modlitbě živého růžence organizované jím samým. Takto vzniklé skupiny by měly být zárodkem (zárodky) budoucího růžencového bratrstva (bratrstev). Práce ve skupině trvala asi jednu hodinu a zakončili jsme ji opět společnou modlitbou desátku.

Ivan František Bok

NABÍDKA KNIHKUPECTVÍ OLIVA

OLIVA

knihkupectví a galerie

nejúplnější produkce literatury a časopisů
z oblasti křesťanství, judaica,
pravoslaví.

knihy z oblasti historie a filozofie
malá prodejní galerie dřevěných plastik
a obrazů.

Adresa: Jilská 7, 110 00 Praha 1

Otevřeno: po-pá 10-18 hod.

Tel. 606 657 544

E-mail: knihy-oliva@quick.cz

Internetové knihkupectví:

<http://oliva.op.cz>

Těšíme se na Vaši návštěvu a objednávky!

Rob Parsons: Milovat proti všem předpokladům

V rodinných vztazích nezřídka procházíme těžkými obdobími. Nikdo vůči nim není imunní. Navíc téměř v každém manželství nastává období, kdy alespoň jeden z partnerů necítí, že by toho druhého miloval. A možná v tuto chvíli, kdy se začne rozhlížet více kolem sebe, hrozí i nevěra partnerovi.

Návrat domů, brož., 182 str., 189 Kč

Josef Šimandl, Oto Mádr, Josef Bartoň, Jaroslava Hlavsová: Jak zacházet s náboženskými výrazy

Pravopis, výslovnost, tvary, význam.

Academia, váz., 116 str., 125 Kč

Petr Fiala, Jiří Hanuš, Jan Vybíral – editoři: Katolická sociální nauka a současná věda.

Interdisciplinární analýzy sociálních encyklik Jana Pavla II.

CDK, Vyšehrad, brož., 207 str., 229 Kč

Miguel Ángel Ladero Quesada: Španělsko katolických králů

Hlavním tématem knihy je zkoumání dynastické unie Isabely Kastilské a Ferdinanda Aragonského s ohledem na její bezprostřední smysl a dosah i se zřetelem na vliv, který měla na španělské dějiny v pozdějších dobách.

Luboš Marek, váz., 318 str., 280 Kč

ÚTLÁ, ALE DOPORUČENÍHODNÁ

je knížka – sborník **Dominikánska spiritualita**, která vyšla ve slovenském překladu v nakladatelství Vienalla.

Slovy několika předních dominikánů 20. století se tu v krátkých a přehledných příspěvcích dočítáme mnoho odpovědí na otázky, které si klade jistě ne jeden nejen laik: co se vlastně skrývá pod pojmem dominikánská spiritualita (Edward Schillebeeckx, OP) – *definitívne, všestranné určenie toho, čo je dominikánska spiritualita, nie je možné!* avšak *dominikánska spiritualita je len natolko platná, nakoľko vlastným spôsobom aktualizujúco opäť prijíma históriu Ježiša alebo bez aktualizujúceho vzťahu k súčasnosti zostáva každá reč o dominikánskej spiritualite len historickým zaobraním sa minulosťou rehole; dominikánska spiritualita je živá skutočnosť, ktorá sa nami teraz realizuje.*

Či (Yves Congar, OP): *Som pravý dominikán? ... Naším poslaním je služba evangelia, našou životnou formou je evanjeliový život, ktorý sa organizuje v spoločenstve.*

Nebo: *V akom kontexte se nachádza při vzniku rehole v 13. storočí zakladatelská charizma bratov kazateľov prijatá od sv. Dominika?* (Marie-Dominique Chenu, OP) – velmi zajímavý příspěvek mj. o podílu dominikánů na formování tehdejší měšťanské společnosti (přechod od rolníků k obchodníkům).

A opět na téma dominikánská spiritualita (Raphaela Gasser, OP): *Spiritualita dominikánske rehole vyplýva zo stanovenia jej ciela, z ohlasovania Božieho slova.* Článek dále pokračuje velmi zajímavým historickým exkursem do dějin formování spirituality mužské i ženské větve řádu.

Ke konci potom skvělá stať Simona Tugwella, OP zdůrazňující, že spiritualita dominikánů se vždy rodila v rozporech a právě v nich se jí vždy nejvíce dařilo (pokud mezi nimi dokázala najít tu pravou míru): mezi chudobou a prostředky nutnými ke studiu, mezi observancí a nutnou volností k různým formám kázání, mezi žebráním a vlastněním majetku.

Sborník je cenný i tím, že obsahuje různé názory z různých dob 20. století, ale i z různých částí světa. Skládá tak zajímavou a inspirativní mozaiku částí názorů v našem řádu.

Knihu lze zakoupit v knihkupectví Oliva.

Ivan František Bok

SALVE. Revue pro teologii a duchovní život, 4'03

Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, ✉ dominika@diecezezhk.cz

Z OBSAHU

Štěpán Filip OP: Redemptor humanae rationis

Karl kardinál Lehmann: Univerzita, církev a nová kultura

Ctirad Václav Pospíšil OFM: Křesťanství, racionalita, věda a kultura

Serge-Thomas Bonino OP: Být tomistou

Jean Daniélou SJ: Bůh filozofů

Rozum a víra v pohledu Petra Vopěnky a Rudolfa Zahradníka

Rejstřík článků ročníku 2003

Editorial

Poslední, čtvrté číslo 13. ročníku revue Salve se vrací ke stále živému tématu, jak to již vyjadřuje modlitba svátku sv. Alberta Velikého, Učitele Církve: „Bože, tys naučil svatého biskupa Alberta uvádět v soulad lidskou moudrost a zjevenou pravdu; veď nás, ať tak jako on rozvojem vědeckého poznání hlouběji poznáváme Tebe a více Tě milujeme.“ Postava středověkého vědce a teologa nám má připomenout, že důležitým místem, kde se setkávají víra a rozum, má být univerzita. Jistěže toto pořadí patří na teologickou fakultu. Opačné pořadí (rozum a víra) by mělo mít své místo na univerzitě tam, kde se usiluje o poznání příčiny bytí. Je paradoxem dějin, že to byla teologie, která přivedla na svět univerzitu (Sorbona, Oxford) a byla to univerzita, kde se zrodila novodobá teologie (Salamanca). Je tedy na místě, že je to Církev, která ve chvílích rezignace racionality hájí *ratio* s jasným vědomím, že obhajuje základy naší civilizace. Je na místě, že se v tomto našem souboru objevuje úvaha Karla kardinála Lehmana *Univerzita a církev v dialogu pro novou kulturu* přednesená na mezinárodním sympóziu *Univerzita a církev v Evropě*, které se konalo nedávno v Římě u příležitosti sedmistého výročí založení nejstarší římské univerzity *La Sapienza*. Redakční úvod k textu kardinála Lehmana nás seznamuje s několika dalšími důležitými myšlenkami, které na sympóziu zazněly.

Článek Štěpána Filipa OP *Redemptor humanae rationis* přibližuje trvalé úsilí papeže Jana Pavla II. o dialog mezi vírou a rozumem s důrazem na kardinální otázku konečné pravdy o smyslu života. Vychází ze skutečnosti současného člověka, který v prostředí vypjaté subjektivity chápe tuto problematiku v perspektivě smyslu vlastní existence. Frustrace a masové odmítání „objektivistické vědy“ u značné části mladé populace v postmoderní společnosti vyrůstá z trvalého nezájmu tzv. čisté vědy o osud

člověka. V okamžiku, kdy lidský život nikam nesměřuje, nemá vlastní autonomní smysl, člověk se pak stává hříčkou a pouhým předmětem vědeckého bádání, experimentování a manipulování. Není chápán jako člověk, jako jedinec, ale jako předmět, kdy vlastní výzkum se zabývá jednotlivým orgánem, buňkou, molekulou, aminokyselinami... Na konci tohoto přístupu se ztrácí elementární pojetí lidské důstojnosti spolu s právem na život. Samotná logika postupu nezajišťuje konečnou pravdu.

Hovoříme-li o univerzitě a o jejím vkladu do dějin vědy, kultury a civilizace, pak nelze přehlédnout postavu sv. Tomáše Akvinského, tak jako nemůžeme hovořit o filozofii, aniž bychom nevěděli, kdo to byl Platón či Aristoteles. Pojednání Serge-Thomase Bonina OP se vrací k polemice Descartes – Tomáš Akvinský, a to ve smyslu překonání dichotomie, která právě umožnila ono prakticky důležité, ale nebezpečné zvěčnění poznávaného. Opět se tímto tématem zabývá Ctirad Pospíšil OFM v článku *Křesťanství, racionalita, věda a kultura*.

Máme-li hovořit o smyslu lidské existence, musíme si položit otázku o smyslu veškerého bytí. Konečnou odpovědí je Ten, který Je. Autor úvahy *Bůh filozofů*, slavný teolog ze školy *Nové teologie* otec Jean Daniélou SJ ukazuje, že existuje dobré a špatné užití filozofie v otázce poznání Boha. Může existovat falešný Bůh filozofů, přesto však existuje pravá filozofie Boha. Hovoří o legitimitě užití filozofie v poznání Boha. Nelze tedy hovořit o Bohu jako o nepoznatelném axiomu, a rovněž tak emocionalita či zkušenost není argumentem pro Boží existenci.

Uveřejněné rozhovory s Rudolfem Zahradníkem a Petrem Vopěnkou jsou ilustrací současné diskuse, která se dotýká našeho základního tématu víra a rozum ve společenském kontextu s respektem k počátečním východiskům, jak je konstatuje i Druhý vatikánský koncil v konstituci *Dei Verbum*. Bylo by krásné a nadějně, kdyby takovýto způsob dialogu a přístupu k těmto otázkám byl vlastní v obci české inteligence.

Věřím, že toto čtvrté číslo 13. ročníku přiblíží či vyprovokuje hamletovskou otázku *Být či nebýt?* Jak ukázal slavný psycholog Viktor Frankl, člověk nemůže žít bez zodpovězené otázky o smyslu života. Otázka *smyslu* sjednocuje veškeré lidské poznání: exaktní vědu, humanitní obory, umění, kulturu spolu s etikou a teologií. Ve světě informační exploze si musí škola a tedy i univerzita klást otázku svého poslání. Žák i student nebude čerpat převážnou část informací ve školních lavicích či v univerzitní aule. Domnívám se, že posláním školy bude především spolupráce při hledání a odkrývání souvislostí, které povedou k poznání smyslu bytí a ke znovuobjevení jeho důstojnosti i krásy.

NEKROLOGIUM

16. února 1964

zemřel v Místku **P. ThDr. a Licenciát Písma sv. Pavel Škrabal**. Narodil se 1. listopadu 1904 v Místku, řeholní sliby složil 26. září 1923 v Olomouci, na kněze byl vysvěcen 8. července 1928 v Římě. Studoval na Angeliku v Římě a na Biblické škole v Jeruzalémě. Po návratu do provincie vyučoval na řádovém studiu v Olomouci exegezi Písma sv., biblickou archeologii a hebrejštinu. Je autorem překladu Nového zákona. Byl převorem Olomoucia regentem studia. V roce 1950 byl internován v Želivě, po propuštění pracoval v továrně v Místku jakodělník až do své smrti. Je pohřben v řádové hrobce v Olomouci. Ať odpočívá v pokoji.

23. února 1999

zemřel **P. JUDr. ICLic. Vít Jaroslav Beneš**. Narodil se 6. října 1912 v Plzni. Do dominikánského řádu vstoupil v r. 1933, řádové sliby složil 29. září 1934, na kněze byl vysvěcen 29. června 1938 v Olomouci. Do r. 1942 působil v Praze, pak byl do konce války vykázán gestapem do Plzně. Po válce se vrátil do Prahy, krátce působil v Litoměřicích a r. 1948 studoval v Římě. 28. dubna 1950 byl jako pražský převor s ostatními členy svého kláštera internován v Broumově, od srpna 1950 internován v Želivě. V r. 1952 byl zatčen a potom odsouzen na 6 let vězení, po propuštění v r. 1955 pracoval v Plzni, v r. 1968 tu dostal státní souhlas jako výpomocný duchovní. Od r. 1969 byl kaplanem sester dominikánek v Kadani. Po odnětí státního souhlasu v r. 1975 žil v Plzni. V r. 1990 se mohl vrátit do kláštera – nejprve do r. 1993 byl v klášteře v Plzni, pak do r. 1996 v Praze. Poslední léta svého života strávil u sester dominikánek v Kadani, které o něj láskyplně a obětavě pečovaly až do jeho smrti. Celý svůj život usiloval o opravdovost v řeholním a kněžském životě, mnohokrát se jako právník zasazoval o obnovu řeholního života i svobodného kněžského působení. Pro lidi nespravedlivě pronásledované komunistickým režimem byl oporou a poradcem. Pohřben je v Plzni. Ať odpočívá v pokoji.

MLČENÍ

Mlčení připravuje naše těla, mysl, srdce a naše duše na modlitbu a studium. Bohaté, plodné mlčení nám umožňuje odevzdávat se Bohu, lépe si uvědomovat vlastní zranitelnost a spatřovat ve svých bratřích a sestřích Krista, naslouchat mu a odpovídat, a konečně, mlčení nás pohání k tomu, abychom vyšli a kázali.

Naše mlčení není pouhou nepřítomností slov a zvuků ani nedostatkem komunikace s našimi bratry a sestrami, s nimiž si nemáme co říci, protože jsme si navzájem cizí. Je to vnitřní klid, který nám umožňuje komunikovat niterněji než kdykoli předtím. Je to ztišení právě kontemplace. (Z akt generální kapituly v Providence 2001)

In memoriam**P. Vladimír J. Koudelka OP**

12. ledna 1919 – 5. prosince 2003

**Homilie při pohřebních bohoslužbách
Rickenbach 9. prosince 2003**

Je to teprve 10 dní, co Otec Vladimír slavil v pondělí minulého týdne mši svatou v komunitě sester dominikánek v Rickenbachu a měl promluvu pro lidi z vesnice, kteří neměli v pondělí žádnou farní mši. Kdo mohl tušit, že ho slyší naposled a že jeho promluva pro účastníky je jakoby jeho závěť!

Bezprostředně po bohoslužbě řekla jedna žena zcela bezděčně sestře: „Všechno, co pater říká, je dobře promyšlené, je to živé a konkrétní, má to hlavu a patu.“ Ano, tak tomu skutečně bylo.

1. První, co bych mohl proto o životě a působení otce Vladimíra říct: Vladimír byl při své pečlivé a přemýšlivé metodě působivým kazatelem.

Ve svém vlastnoručním úmrtním oznámení napsal: „Snažil jsem se ve svých kázáních a přednáškách ukazovat bližním Ježíše.“ S odkazem na Jan 11, 21 mluví o pamětihodné scéně, ve které Řekové, to je řecky mluvící pohanští ctitelé Boha, kteří sympatizovali se židovskou vírou a kteří byli obzvláště otevření pro Ježíšovo poselství, přijdou k Ondřejovi a prosí ho: „Chtěli bychom vidět Ježíše.“

Tento Ježíš nám říká: „Kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má věčný život a nepodléhá soudu, ale přešel už ze smrti do života“ (Jan 5, 24).

„Kdo slyší mé slovo...“ Kde slyšíme Ježíšovo slovo? Slyšíme je nejprve a podstatně v apoštolském hlásání Ježíšova poselství, od jeho prvních a pozdějších poslů a svědků.

Otec Vladimír věděl, že je pověřen a hluboce zavázán ke službě evangelizace po způsobu apoštolů. Inspiroval ho k tomu také velký vzor jeho učitele Dominika. Ke svému kazatelskému dílu se dopracoval namáhavou a trpělivou drobnou prací na starých dokumentech o založení řádu. Přitom mu šlo, především v pozdějších letech, už ne tak o zprostředkování historie a vědy, ale mnohem víc o hlásání víry, o zprostředkování života. Proto jej tato živá evangelizace stála tolik vypětí a námahy. Slovo mu nešlo snadno ze rtů, musel vnitřně zápolit, aby se stalo slovem života pro lidi. Nechtěl předkládat hlavám hotové dogmatické pravdy,

chtěl mluvit k srdcím, dotknout se lidí v jejich vlastním myšlení, aby se svěřili osvobozujícímu účinku Božího slova.

Nemiloval nabuřelé fráze, ale měl rád jadrná zdravá slova. Zkoušel a přesně odvažoval božské a lidské slovo, tázal se trpělivě po jeho hlubším smyslu, naslouchal mu podle toho, co v něm bylo možné prožít i po stránce lidské a citové. Často sténal pod břemenem evangelizace, a přece bylo pro něj nejkrásnějším úkolem nedělit se o svátcích svatých a často také krátce a hutně o všedních dnech, lidem stále nově „lámat chléb“, uspokojovat jejich hlad po Božím slově. Často si musel sám říkat: „To tě při vši námaze a při všem napětí ještě udržuje při životě.“

O jeho neúnavné kazatelské práci svědčí výmluvně také v jeho knihovně 16 objemných fasciкул kázání – on sám mluví o 16 svazcích.

Takto byl Otec Vladimír pro mnohé přemýšlivým, působivým kazatelem.

2. Zadrhé byl naslouchajícím člověkem modlitby.

„Kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má věčný život.“

Ježíšovo slovo slyšíme osobně v nitru své duše, v mlčení, v tichu, v meditaci a v modlitbě.

Jako se Otec Vladimír snažil vyhýbat se prázdným frázím, tak chtěl vyhostit z modlitby rutinu. Měl hlubokou úctu k osobnímu hledání a k modlitbě každého jednotlivce. Proto se také snažil oživovat modlitbu z vnitřních pramenů. Bylo pro něho věcí srdce, aby lidi vedl k živé, celistvé praxi modlitby.

V tomto smyslu stačí poukázat na krásnou kapitolu v knize o Dominikovi, která mluví o životě modlitby svatého Dominika. Vděčíme za ni také jeho vědecko-duchovní práci, že nám nově zpřístupnil takzvaných „devět způsobů modlitby svatého Dominika“ a aktualizoval je také v moderní, psychologicky objasňující formě, do níž zapojil i tělesnou podobu. Mohu vyzdvihnout z cenné brožury „Meditace k způsobu modlitby sv. Dominika“, kterou vydaly sestry z Cazisu s krásnými obrázky, slůvko k rozjímání, něco z těchto meditativních textů a modliteb, které napsal během své nemoci:

„Boží Slovo přišlo už dávno ke mně v jeho Synu Ježíši Kristu, v něm mi už řekl všechno. Že mě Bůh miluje, a proto že musím milovat. V tichu a mlčení se mohu přiblížit k milujícímu Božímu Slovu, s ním se setkat, nechat se jím proměnit, i když mi neřká to, co bych rád slyšel. V mlčení neslyším sám sebe, ale jemně mluvícího Boha, učím se rozlišovat Slovo Boží a slovo lidské, aby mé slovo mohlo vést bližního do božského světa.“

3. „Že mě Bůh miluje, a proto musím milovat...“

Na závěr ještě něco jiného. Otec Vladimír uměl vděčně milovat.

Cenil si známek přátelství a uměl je také s láskyplnou pozorností opětovat. Pro mnoho lidí, kteří snad museli z počátku přemoci jistou ostýchavost, aby k němu našli přístup, byl otcovským přítelem, diskretním a věrným průvodcem. Uměl se nesmírně radovat z dětí. Snad se s nimi cítil ještě mladý. Ale jeho schopnost přátelství a lásky se nakonec nezakládala v jeho jemnocitné a mnohdy také poněkud melancholické slovanské mentalitě. Chtěl být milujícím člověkem, protože Bůh nás všechny miluje jako své děti.

„Hledte, jak velikou lásku nám Otec projevil, že se nejen smíme nazývat Božími dětmi, ale že jimi také jsme!“ (1 Jan 3, 1)

Ve svém výkladu Janova prvního listu píše k těmto slovům:

„Když Bůh není pro mne Otcem, nemohou pro mne být bližní bratry a sestrami. Když nejsem schopen být bratrem nebo sestrou, nejsem synem nebo dcerou Boha. Jestliže jsme, cítíme a jednáme jako bratři a sestry, má to původ v Božím synovství... Když se učíme být Božími dětmi, učíme se jednat jako bratři a sestry.“ (S. 47)

Kéž nám k tomu pomáhá Pán Bůh a bratrská přímluva Otce Vladimíra!

P. Willibald Pfister

přeložila S. M. Terezie Brichtová OP

Vzpomínka na otce Vladimíra

Milí bratři a sestry,

Willibald, náš kaplan v Luzernu, mě poprosil, abych se na konci této mše svaté ještě jednou ohlédl za životem našeho zemřelého bratra Vladimíra, na jeho curriculum vitae! Tímto curriculume minili Římané závodní běh, dostihy v cirku, ale také běžeckou dráhu, cestu, kterou musí závodník zdolat. A jsme u našeho běhu života! „Byli jste si s Vladimírem blízcí a znals ho už dlouho“, mnil Willibald. Ano, to je pravda. Když jako mladý učenec pracoval v Římě v Historickém institutu řádu na Svaté Sabině a já jsem měl učit na Angelicu, to jsme se viděli poprvé. U toho stál nezapomenutelný P. Thomas Käppeli! Vladimír trávil v 50. a 60. letech letní dovolené v Burgfluh v Kerns; sestry tam pro něj měly vždycky otevřený dům i srdce. Ale víte, jak to bývá se známostí! Často bych byl rád, kdybychom se i v řádu a v klášteře vzájemně trochu více znali, z hloubi srdcí všechno obsáhli, anebo aspoň mnohé, všechno je nemožné – jedině v Božím

Duchu – pak bychom si sebe navzájem dokázali více vážit, jasněji vidět, hlouběji milovat a pokud by to bylo třeba, navzájem si odpustit! Když jste nějakému bratru nebo sestře nablízku, je to asi určité souznění duší, kdy jeden druhého přijímá a to je něco krásného, je to dar.

Otec Vladimír byl Slovan každým coulem. Asi jen Slovan může „znát“ Slovana! Pocházel z Bohuslavic, nebesa vědí, kde to přesně leží; v každém případě na Moravě. Odtud, jako i z Čech, pocházeli velmi muzikální a jinak umělecky nadaní lidé jako Janáček a tajemný Franz Kafka a dobrý voják Švejk.

Tam na slunné Moravě se 12. ledna 1919 narodil Josef Koudelka. O rok dříve byl Masarykem založen Československý stát a hned začala pro tamní lidi a také pro našeho Josefa Koudelku strastiplná cesta vstříc budoucnosti. V 19 letech vstoupil mladý muž do České provincie, poznával v noviciátě a studentátě své spolubratry a všechno, co k takovému dominikánskému řeholnímu životu patří a je dobré. V r. 1949 ukončil na univerzitě ve Fribourgu svá studia doktorátem z církevních dějin, myslím, že u P. Gabriela Löhra OP. Tehdy poznal u sv. Hyacinta některé švýcarské spolubratry – první kontakt s naší zemí! Předtím ještě bylo jeho kněžské svěcení a primice. V ohlednutí za těmito událostmi napsal o 50 let později v r. 1994 – co řekl, je dojemné –, cituji: „I moji dlouholetí známí sotva něco vědí o mé osobní historii, i o vnějších událostech jako jsou kněžské svěcení a primice. Konalo se ve studijním konventu v Olomouci 5. června 1944. Světící biskup Zela, který mě vysvětil na kněze, později zemřel v komunistickém vězení. Můj spolubratr, který byl svěcen se mnou, zemřel krátce po propuštění z komunistického vězení, v němž velmi trpěl hladu – a to byl velký a silný. Primice se konala v rodišti. Farnost provizorně spravoval jeden premonstrát, jehož bratři byli odvléčeni Němci do koncentračního tábora, kde všichni zemřeli. V červnu 1944 se k mé zemi blížila fronta. K procesi od domu mých rodičů ke kostelu bylo třeba mít povolení od německých úřadů. Protože všechny potraviny byly na příděl, vykrmili moji rodiče prase, které bylo během jednoho dne snědeno a rodiče pak zůstali celý rok bez přídělu masa.“ Vladimír opustil svou moravskou vlast, aby ji pak velmi dlouho neviděl a svou mateřštinou mohl mluvit také sporadicky. Musel se naučit nové a cizí řeči. Jeho cesta vedla do zahraničí. 25 let Řím u Sv. Sabiny, Historický institut dominikánského řádu na Aventinu. Zde studoval, neúnavně bádá, sestupoval do hlubokých vrstev dějin, psal a zveřejňoval, co objevil. Nikdy si nic nenechal pro sebe, ale štědře a rád se dělil. Jeho bibliografie obsahuje 106 větších i menších prací historicko-vědeckého a duchovního charakteru. Všechno velmi pečlivě a seriózně a dobře fundované. Myslím, že nikdy nenapsal nic, aniž by přitom nemyslel s láskou na lidi, zvláště na bratry a sestry v řádu. Jeho

znamenitá, v pravém smyslu cenná kniha o sv. Dominiku je perlou! Neznám lepší tohoto druhu.

Boží dobrotivá prozřetelnost ho pak zavedla do naší země. Švýcarsko se mu asi stalo druhou vlastí. Měl jsem ten dojem; protože se od té doby cítil klidněji a bezpečněji. Život je pohyb, napsal s Martinem Buberem. Se sobě vlastní horlivostí a láskou k lidem a skutečným charizmatem se věnoval pastoraci a kněžské službě u sester a hostů v Betánii v St. Niklausen (OW) a rovněž 13 let zde v tichém domě sv. Dominika v lucernském Rickenbachu. Zde vydal své poslední síly a plody. Mezitím sloužil tři roky svým bratrům jako převor konventu v Luzernu, do něhož náležel po svém přičlenění k naší malé řádové provincii.

Náš bratr Vladimír byl ušlechtilý člověk, jemný a tichý ve své přirozenosti. Asi proto mohl tak dobře naslouchat, chápat druhé, mít trpělivost, setkávat se s nimi a vést je k Ježíši, „aby ho viděli“. „Nejdůležitější setkání“, píše o svém kněžském jubileu, „je jistě setkání s Bohem, tváří v tvář, které už mě na sebe nenechá dlouho čekat“. 2. listopadu tohoto roku mi napsal:

„Posílám dva články o Dominikovi. Jsem opotřebovaný a vyčerpaný“... a pak na konci dopisu a na konci svého curricula vitae: „Bratrsky P. Vladimír“

P. Ägidius Hediger

10. prosince 2003

přeložila sr. Marie Pitterová OP

„Pán přichází.

My mu máme jít vstříc.

Čekat na dokonání

(ve slově „dokonání“ je slovo „konec“).

Stavět Noemovu archu, která nás zachrání.

K tomu musíme mít čas.

Odrážet všechny demony, kteří nám brání.

Noc ustupuje Jitru,

temnota Světlu.

Z dopisu otce Vladimíra z 1. adventní neděle 2003

P. Vladimír Koudelka OP

NOVÝ ROK

O Vánocích řekl Bůh vtělením Ježíše Krista své ANO. Platilo nám a našemu světu. A nebere své slovo zpět. „Jak by nám s ním nedaroval také všechno ostatní?“, táže se Pavel (Řím 8, 32). Jak bych mu tedy neměl důvěřovat? Křesťan má být někým, kdo vyslovuje ANO. Pociťuje totiž nejdříve Boží ANO k světu a ke každému člověku, je s ním zajedno a snaží se pak, aby toto ANO bylo slyšeno v jeho světě. A to v jeho ČASE, který je vždycky „Božím dnes“.

Čas nás využívá a nakonec nás zabíjí. Člověk se stále snaží mu uniknout. Buď si naříká na minulost a pro svou bezpečnost chce ustavičně opakovat to, co dělali staří, nebo se utíká k denním problémům. Ty mu pak přerůstají přes hlavu a čas mu od toho uniká.

Člověk nezakouší svou moc i bezmocnost nikde hlouběji než ve své časnosti. Musí plánovat, musí hledět do budoucnosti, musí mít čas. Je pánem času, jenom když si nechá čas darovat, okamžik za okamžikem v rytmu a míře, které si nemůže určovat, nýbrž které určují jeho. Člověk zakouší bezmocnost vůči času, svou odkázanost na čas, na jeho neovládatelnou darovanost. Čas znamená, že jsou tu HRANICE. Ale snad právě proto je čas Božím darem. Bůh je také v čase přítomen, a to jistě se svou láskou. A náš čas má své kořeny v Boží věčnosti, v bezčasovosti. Věřící člověk vidí pak čas ne jako neznámý osud, který ho „převálcovává“, a hodiny ne jako modlu s dvanácti číslicemi, která nad ním vládne a tyranizuje ho. Boží říše, říše Boží lásky, je říše bez hodin. Bůh je pramenem času, ve kterém chce dovést člověka do budoucnosti bezčasové. Tato budoucnost je tedy bez hranic a bez omezení. Je Božím darem, hřivnou, darovaným časem, darovanou láskou. Za dar musíme děkovat.

Na rozhraní let 1952-53 si poznamenává Dag Hammarskjöld, sekretář Spojených národů, do svého deníku: „Za minulost DÍK, k budoucnosti ANO.“ Tohoto prvního dne nového roku chceme děkovat Bohu za čas, za roky, měsíce, týdny a dny, ve kterých nám s nimi daroval tolik dobrého. Boží dary činí člověka pokorným. Nedostává čas za svůj výkon. Je jen jeho povinností dát Božimu daru smysl, aby byl čas naplněn. Děkování otvírá oči pro skrytý důvod či základ ve všech věcech, pro události a setkání. Kdo děkuje za všechno, s čím se v darovaném setká, stane se jasnozřivým pro tento základ, z něhož všechno vychází – pro BOHA.

Těžší už je děkovat za zklamání, za zneužití důvěry, za osamělost. Ale i tomu se můžeme naučit. Můj dík platí Bohu za všechno krásné, ale také za bídu, ve které jsem mohl lidsky růst a dozrávat. Ve všem chce Bůh slavit setkání a chce, abychom se mu klaněli (A. Delp).

Jeho ANO ke mně, ke stvoření, je poslední důvod, je to ten nejvlastnější důvod, proč mohu a smím děkovat. Stát se člověkem znamená být někým, kdo děkuje. Teprve potom může doopravdy vyslovit ANO k nadcházejícímu novému roku.

přeložila S. M. Terezie Brichtová OP

Přímluvy při bohoslužbě za vzkříšení otce Vladimíra

Pane Ježíši Kriste, ty jsi vzkříšení a věčný, nepomíjivý život. Do tohoto života vkládáme našeho bratra a otcovského přítele Vladimíra.

Jako svatý Otec Dominik byl i on omilostněným hlasatelem radostného poselství a spásy. To byla žízeň jeho života. Pane, aby ses ukázal lidem, dovol mu a všem našim zemřelým, aby tě nyní viděli nezahaleného, aby viděli tvou krásu a velikost, tvé milosrdenství.

Podářilo se mu osvobodit evangelium od všech překážek a snažil se proniknout s námi hledajícími k jádru víry. Pomož nám jako dominikánské rodině účinně hlásat a prožívat nezdolnou sílu evangelia.

Velké vědění a bohaté znalosti našeho bratra nezmenšovaly jeho skromnost. Ve všem si zachovával svou dětskou, srdečnou jemnost. Daruj naší církvi její počáteční živost a svěžest a dej, ať uskutečňujeme její biblické a prvokřesťanské povolání a poslání uprostřed naší doby a našeho světa.

Tys podpíral Otce Vladimíra také v dobách, kdy byl opuštěný a bez domova, v nemoci a úzkosti. Buď se všemi trpícími, Pane, a uzdrav náš svět, roztržštěný nenávistí a násilím. A prosíme tě také za Čechy a Moravu, jeho vlast, kterou měl hluboko v srdci.

P. Vladimír znal lidské srdce. Uděl nám všem dar pravého soucitu v našich rodinách a společenstvích, na místech, kde působíme a pracujeme, abychom uprostřed zkušeností s umíráním a smrtí sloužili životu a vnášeli do všedního dne stopy naděje.

Neboť ty, Emanueli, jsi „Bůh s námi“ a přicházíš, abys všechno přivedl do svého světla a do svého pokoje, aby mezi námi nastaly Vánoce, aby se Bůh narodil v našich srdcích. Dnes, vždy a navěky. Amen.

DOMINIKÁNŠTÍ LAICI

Dominik Maria Abbrescia OP

(pokračování)

KOMUNITA PROROCKÁ A MISIONÁŘSKÁ

KNĚŽSTVÍ A PROROCTVÍ

Eucharistický Kristus nám dal svého Ducha, aby nás vedl, sledoval nás a osvětloval nás při plnění třetího úkolu každého biřmovaného, každé církevní komunity, každé dominikánské komunity laické. Je to úkol prorocký. Církevní komunita kněžská nemůže nebýt prorocká, protože kněžství a proroctví jsou úzce spojeny.

Vy však jste rod vyvolený, královské kněžstvo ... abyste rozhlašovali, jak veliké věci vykonal ten, který vás povolal ze tmy ke svému podivuhodnému světlu. (1 Petr 2, 9) Tvoji synové a tvoje dcery budou prorokovat.

Dominikánské bratrstvo je proto komunitou kněžskou a liturgickou nejen proto, aby posvěcovalo sebe při setkání s Kristem a s jeho Duchem, ale také proto, aby se připravilo na hlásání slova po mši svaté za jasného a jemného vedení Ducha svatého. Eucharistický Kristus činí při každém eucharistickém setkání jeho přítomnost a jeho působení stále hlubší a důraznější.

Bratrstvo se stává také *komunitou prorockou*. Prorok je ten, kdo mluví ve jménu Boha, jemuž slouží a jemuž dává věrohodnost svědectvím a důsledností svého života před světem.

Služba a svědectví patří proto ke každému prorockému životu. Každý prorok je ve službě Boha, s kterým se setkal, a je ve službě lidí ve jménu Boha, s kterým se setkávají; prorokem je také tehdy, když dává věrohodnost před lidmi poselství, které mu Bůh svěřil.

„VE STOPÁCH OTCE“

I dominikánská komunita laická je komunitou prorockou: když mluvila s Bohem, mluví lidem o Bohu; když si osvojuje osobně i společně prorocké a charismatické poslání svatého Dominika, kázání, službu slova: *tvoji synové a tvoje dcery budou prorokovat*. Všichni a každý podle vlastního stavu a podle možností jsou povoláni k životu služby a svědectví Bohu i lidem. Je to požadavek lásky, která je společenstvím a sdělováním; je to odpověď na volání Ducha, abychom šli ve

stopách Otce, svatého Dominika; stávali se evangelními lidmi podle plánu svatého Dominika.

Vzorem kněžské komunity, která se stává komunitou prorockou, je vždy Večeřadlo po letnicích:

Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit cizími jazyky a hlásat s odvahou Boží slovo. (Sk 2, 4; 4, 31)

Pravé bratrstvo je vždy psychologickou podmínkou apoštolské komunity po příchodu Ducha. Jsou pamětliví Pánovy modlitby:

Jako jsi mě poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa. (Jan 17, 18)

KOMUNITA MISIONÁŘSKÁ

Bratrstvo, dominikánská komunita prorocká, je také komunitou těch, které Duch poslal v Kristově jménu, a je to tedy dominikánská *komunita misionářská*; komunita těch, které Duch poslal do světa, aby hlásali Boží slovo charismatickým způsobem svatého Dominika:

Pro ně se zasvěcují, aby i oni byli posvěceni v Pravdě. (Jan 17, 19)

V tom je autentičnost dominikánského bratrstva: posvěcovat se, aby byli posvěcováni jiní v lásce, a svatý Dominik pro ně naprogramoval, aby uváděli ve skutek prvorozenou dceru lásky, *milosrdenství*.

KOMUNITA STÁLE NA CESTĚ

Kristus *plný Ducha svatého* je oporou pro bratrstvo, které chce být na cestě a nechce se zahálčivě zastavovat: on je zdrojem, příčinou, příkladem, cílem, a svatý Pavel shrnul zásadu, která oživuje komunitu na cestě:

Kráčejte podle Ducha. (Gal 5, 6)

Bratrstvo, které kráčí podle Ducha, se bude cítit jako nové, jako nově stvořené, jako stále obnovované, v souladu s věčným mládím církve:

Potom jsem viděl nová nebesa a novou zemi – dřívější nebesa a dřívější země zmizely, ani moře už není... A ten, který seděl na trůně řekl: Hle – všechno tvořím nové! (Zj 21, 1.5)

Když se tedy někdo stal křesťanem, je to nově stvoření. (2 Kor 5, 17)

Kdo totiž nemá Kristova Ducha, ten není jeho. (Řím 8, 9)

Tato přítomnost Ducha je obnovující, protože je to přítomnost, při které rozmlouváme v hloubi srdce a svědomí, kde on působí:

připomíná to, co nám Kristus řekl (Jan 14, 26);
dodává jistotu víry v Krista (Jan 13, 14);
učí a uvádí každého do prorockého života (Jan 14, 26);
vnuká vhodná slova (Mt 10, 20);
dává sílu tomu, kdo má nesnáze (Jan 14, 16.17).

Bratrstvo je komunitou prorockou a misionářskou a rozdávaní slova je jeho charismatem, které mu dává svatý Dominik: prvním dárce slova je Duch, a bratrstvo je stejně jako svatý Dominik povoláno rozdávat z toho, co ustavičně dostává od Ducha při studiu a při modlitbě:

O tom také mluvíme tak, jak tomu učí Duch. (1 Kor 2, 14)

Všechno se má naplňovat: život, dějiny, lidé, doby: naplňují se znamením doby, duch doby, a také církev se naplňuje, všechno se naplňuje: v bratrstvu, které je opravdu na cestě, které kráčí podle Ducha. Někdo vždy učí, jak se nenechat překvapit tím, jak se lidé a věci mění, a to je Kristův Duch: stačí mu naslouchat, stačí být pozorní, když on nečekaně přechází.

SJEDNOCUJÍCÍ PRVEK: SLIB

Bratrstvo je opravdu na cestě nejen tehdy, jestliže si všichni uvědomují své povolání, ale také, jestliže všichni hluboce prožívají *slib*.

Slib je závazek, kterým se laik připojuje k řádu jako k univerzální skutečnosti, žije plně jako světský člověk a plně jako dominikán ve světě, ve společenství a s rozjímáním vlastní dominikánské sekulární komunity.

Slib znamená ano Duchu, který volá pro Krista, pro církev a pro řád. Je proto vyjádřením velké lásky k církvi, ke svatému Dominiku a k jeho řádu. Řád zato považuje toho, kdo slib složil, za doplňující část řádu, a dává mu účast na milosti řádu.

Slibem se navazují užší pouta s Bohem: zavazujeme se, *že budeme mluvit s ním a o něm*. Život po slibu znamená rozmlouvat často s Bohem se všemi důsledky, které to přináší: obnovu, ustavičné obrácení, snahu mluvit tak, jak to vyžaduje. Avšak to, na čem nejvíce záleží, není mluvení s Bohem (to už se předpokládá), ale *jak* mluvit s Bohem.

Slova, která nevycházejí ze srdce, ale jenom ze rtů, nevnikají do Božího srdce:

Hle, stojím u dveří a klepu. Kdo uslyší můj hlas a otevře dveře, k tomu vejdu a budu jíst u něho a on u mne. (Zj 3, 20)

Jestliže se rozmlouvá s Kristem, s Bohem, jenom ústy, Kristus nevstupuje do srdce: zastavuje se na prahu, nestoluje s námi, jen se dívá a čeká. Avšak jestliže s ním mluvíme srdcem, vstupuje a večeří s námi.

Večeřet je pro něho důležité. To už dělali jeho učedníci, a při Večeři se dal zcela Tělem a Krví. I dnes chce, aby se mu otvíralo srdce, aby ho proměnil ve své neviditelné a skryté důvěrné večeřadlo.

Když se srdce promění v neviditelné a důvěrné večeřadlo, získáme schopnost mluvit k jiným o Bohu: protože do večeřadla nepřichází Kristus sám, ale se svým Duchem, kterého pověřil, aby rozdával jeho dary, jeho slova, jeho poselství, které nám chce předat:

Z mého vezme a vám to oznámí. (Jan 16, 15)

pokračování příště; přeložila S. M. Zdislava Černá OP

DIALOG A NOVÁ TEOLOGIE POSLÁNÍ

Cílem řádu není produkovat intelektuály, ale formovat kazatele, kteří mohou hlásat evangelium na rozličných hranicích moderního světa. Patří sem hranice chudoby způsobené ekonomickou globalizací, hranice osobnosti a lidské důstojnosti v oblasti bioetiky, hranice křesťanské zkušenosti konfrontované s náboženským pluralizmem a hranice náboženské zkušenosti čelící ateismu, materialistické lhostejnosti a novým formám modlářství.

Od svého počátku řád neohroženě podporoval spiritualitu dialogu. Výzvy k dialogu nikdy nebyly naléhavější než v dnešním pluralistickém světě. Dnes nás náš svět volá, abychom na prvním místě vytrvali v dialogu mezi církvemi, který směřuje k jednotě Kristovy Církev. Tento dialog v první řadě vyžaduje zpytování svědomí a očistění paměti. Na druhém místě nás volá k tomu, abychom se naučili, že univerzální pravda může vstupovat do dílčích oblastí kultury a historie. Volá nás také ke studiu a kázání „kenoze“ Boha, který sestoupil v těle do světa a do hranic našeho jazyka a kultury.

V tomto dialogu si musíme dát pozor, abychom neztratili „zaujetí pro poslední pravdu a naše nadšení pro výzkum“. To bude vyžadovat, abychom rozvinuli novou teologii misii a evangelizace, zatímco čelíme krizi smyslu, pluralitě teorií, s nimiž nemusíme souhlasit, a dokonce lhostejnosti. Skutečný dialog zahrnuje prohloubení naší vlastní identity a naší ochotu stát se zranitelnými, abychom mohli naslouchat druhým a slyšet jejich bolest.

(Z akt generální kapituly v Providence 2001)

PROVINCIAL DOMINIKÁNŮ

P. Alvarez Kodeda OP
Husova 234/8, 110 00 Praha 1
☎/fax/zázn: 224 219 685
✉ provincial@op.cz

MNIŠKY KAZATELSKÉHO ŘÁDU

S. M. Michaela Smrčková OP
Dolní Česká 1, 669 02 Znojmo
☎ 515 221 161
S. M. Pavla Dabalová OP
Lysolajské údolí 106/2, 165 00
Praha 6, ☎ 220 923 159
✉ monialesop@volny.cz

ŘEHOLNÍ INSTITUT ROZJÍMAVÝCH SESTER

S. M. Terezie Eisnerová OP
Nám. bří Jandusů 21
104 00 Praha 10-Uhřetěves
☎ 267 712 611, 267 712 614
✉ sestryop@volny.cz

ČESKÁ KONGREGACE SESTER DOMINIKÁNEK

S. M. Slavomíra Měřičková OP
Veveří 27, 602 00 Brno
☎ 541 214 846
✉ dominikanky.brno@world-online.cz

Konvent sester dominikánek

Katolický domov studujících
Černá 14, 110 00 Praha 1
vrátnice KDS: ☎ 224 934 496
ředitelna: ☎/fax: 224 934 856
konvent sester: ☎ 224 934 655
✉ sestrycerna@op.cz
✉ kds@op.cz

DÍLO BLAŽENÉ ZDISLAVY

s. Marie Terezie Legnerová
Komenského 4, 412 01
Litoměřice, ☎ 416 737 960

SDRUŽENÍ KNĚŽÍ A JÁHNŮ SV. DOMINIKA

P. Antonín Damián Nohejl
Řím.-kat. farnost Praskolesy
čp. 33, 267 54 Praskolesy
☎ 311 510 682, ☎ 602 327 842
✉ adnohejl@razdva.cz

MODERÁTOR LAICKÝCH SDRUŽENÍ

Dagmar Ester Kopecká
Na Zlíchově 221/8
152 00 Praha 5
☎/fax: 251 554 669
✉ ester@op.cz

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

P. Pavel Mayer OP
Slovenská 14, 772 00 Olomouc
☎: 585 230 764, ☎ 602 858 800
✉ pavel@op.cz

DOMINIKÁNSKÁ KNIHOVNA

Husova 8, Praha 1
výpůjčky jen do studovny:
Po a Út 10 – 14 h.
✉ oplibp@volny.cz

Nakladatelství KRYSTAL OP

Husova 8, 110 00 Praha 1
☎ 224 237 750
web: krystal.op.cz
✉ krystalop@volny.cz

RADIO VERITAS

P. Piotr Krysztofiak OP
Husova 8, 110 00 Praha 1
☎ 224 218 442
✉ veritas@op.cz

SALVE. Revue pro teologii a duchovní život

Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, ☎ 495 513 329
✉ dominika@diecezechk.cz

VEČERNÍ EVANGELIZAČNÍ ŠKOLA

P. Jan Rajlich OP
http://misie.op.cz/, jan@op.cz

Hnutí PRO ŽIVOT ČR

Radim a Kateřina Ucháčovi
Hlubočepská 85/64
152 00 Praha 5
web: www.prolife.cz
✉ uchac@prolife.cz

Hnutí SVĚTLO-ŽIVOT (OÁZY)

P. Jan Rajlich OP
web: oaza.op.cz
web: ain-karim.op.cz

SERVO o.p.s.

Daisy Zdislava Waldsteinová
Sněmovní 11, 118 00 Praha 1
☎ 602 367 505

Mons. DOMINIK DUKA OP

Biskupství královéhradecké
Velké nám. 35
500 01 Hradec Králové
☎ 495 513 329 (sekretář)
fax: 495 512 850
✉ duka@diecezechk.cz

PŘÍSPĚVKY NA VYDÁVÁNÍ měsíčníku OPusculum

122918389/0800 (ČS)
var. symbol 332

DOMINIKÁNINA INTERNETU

www.op.org – centrální stránka dominikánů ve světě
www.op.cz – hlavní stránka dominikánů v ČR (spravuje Jan Jáchym Beneš)

kongregace.op.cz – Kongregace sester dominikánek (sprav. Martin Rosenbaum)

rozjímavesestry.op.cz – Rozjímavé sestry sv. Dominika (MR)

laici.op.cz – Sdružení laiků sv. Dominika (MR)

kds.op.cz – Katolický domov studujících, Praha (MR)

krystal.op.cz – Nakladatelství Krystal OP s.r.o. (spravuje Jiří Kopecký)

oliva.op.cz – knihkupectví Oliva, klášter Praha (JK)

jilji.op.cz – Klášter dominikánů Praha (spravuje Petr Chaloupský)

pizen.op.cz – Klášter dominikánů Plzeň (spravuje fr. Cyprián Suchánek OP)

informace:

Jan Jáchym Beneš
✉ jachym@op.cz

Evangelium naděje svěřené církvi nového tisíciletí

„Probud' se a utvrď zbytek, který už je na umření“ (Zj 3, 2)

Ježíš se dnes obrací k našim církvím

„Toto praví Ten, který drží sedm hvězd ve své pravici a který kráčí uprostřed sedmi zlatých svícnu... První i Poslední, který byl mrtev a ožil... Boží Syn“ (Zj 2, 1.8.18). Sám Ježíš zde promlouvá ke své církvi. Jeho poselství se obrací na všechny jednotlivé místní církve a týká se jejich vnitřního života, který je někdy poznamenán chápáním a mentalitou neslučitelnými s evangelní tradicí, který trpí různými formami pronásledování, a co hůř, který je ohrožován zneklidňujícími příznaky zesvětštění, ztráty prvotní víry a kompromisu s logikou světa. Nezdídky tyto komunity už nemají lásku jako kdysi (srov. Zj 2, 4).

Vidíme, jak naše církevní komunity zápolí se slabostmi, těžkostmi a rozpory. I ony mají zapotřebí znovu naslouchat hlasu Ženicha, který je vybízí k obrácení, povzbuzuje je, aby měly odvahu k novým věcem, a volá je, aby se zapojily do velkého díla „nové evangelizace“. Církev se musí stále podrobovat soudu Kristova slova a žít svou lidskou dimenzi ve stavu očišťování, aby byla stále více a lépe Nevěstou bez poskvrny a vrásky, ozdobenou šatem z bílého kmentu (srov. Ef 5, 27; Zj 19, 7-8).

Takovým způsobem volá Ježíš Kristus naše církve v Evropě k obrácení a ony přinášejí se svým Pánem a v síle jeho přítomnosti lidstvu naději.

Působení evangelia během dějin

Křesťanství proniklo do Evropy rozsáhle a hluboce. Není pochyby, že ve složitých evropských dějinách představuje křesťanství ústřední a kvalifikující prvek, ustálený na pevném základě antického dědictví a mnohostranných přínosů nejrůznějších etnicko-kulturních proudů, které se během staletí vystřídaly. Křesťanská víra utvářela kulturu našeho kontinentu a nesmazatelně se zapsala do jeho dějin. I v moderní a současné době má tato víra i nadále nemalý význam.

Zájem, jaký má církev o Evropu, vyvěrá ze samé její přirozenosti a poslání. Během staletí navázala totiž církev s našim kontinentem velmi úzká pouta přátelství, takže se duchovní podoba Evropy utvářela díky úsilí velkých misionářů, svědectví svatých a mučedníků a vytrvalé práci mnichů, řeholníků a duchovních pastýřů. Z biblického pojetí člověka načerpala Evropa to nejlepší pro svou humanistickou kulturu, nabrala inspiraci pro svou intelektuální a uměleckou tvorbu, vypracovala právní normy a zasadila se za důstojnost osoby, pramen nezczizitelných práv. Tímto způsobem církev, nositelka evangelní zvěsti, přispívala k šíření a upevňování těch hodnot, které učinily evropskou kulturu univerzální.

Jan Pavel II., Ecclesia in Europa 23-25